

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 76

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 aprilie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 41 din 4 mai 1994	1-2	270. — Ordin al guvernatorului Băncii Naționale a României privind activitatea de plăți și decontări a Băncii Naționale a României în data de 28 aprilie 1995	7
Decizia nr. 23 din 1 martie 1995	2-3		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		DECIZII ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
251. — Hotărâre privind stabilirea zilei de 1 mai ca zi nelucrătoare	3	Decizia nr. D. 20 din 21 aprilie 1995	8
REPUBLICĂRI			
Hotărârea Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor	4-7		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 41*) din 4 mai 1994

Antonie Iorgovan — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, invocată de pârâtul Drăgan Ovidiu în Dosarul nr. 13.987/1992 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal au răspuns reclamantii Barbălată Iulian, Barbălată Alla și pârâtul Drăgan Ovidiu, lipsă fiind Regia Autonomă „Locuința” Iași, Prefectura Iași și Consiliul Local al Municipiului Iași.

Procedura completă.

Față de declarația părților că nu mai au alte probe de administrat, completul constată că dosarul este în stare de judecată și președintele acordă cuvântul pârâtului Drăgan Ovidiu pentru susținerea excepției.

Drăgan Ovidiu arată, în esență, că reclamantii își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 19 din Legea nr. 85/1992, dispoziții ce sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora legea dispune numai pentru viitor, și, în consecință, solicită admiterea excepției.

Barbălată Iulian și Barbălată Alla solicită respingerea excepției, învederând că și Decretul-lege nr. 61/1990 interzicea înstrăinarea unor astfel de locuințe, situație în care nu se poate susține că s-a încălcat principiul neretroactivității legii.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, susținând că, în speță, nu se pune o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și de aplicare a legii în timp, de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Președintele completului declară închise dezbaterile în acest dosar.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Reclamanta Barbălată Gloria Cristina, în calitate de procurator pentru Barbălată Iulian și Barbălată Alla, a solicitat ca, în contradictoriu cu pârâtii Drăgan Ovidiu, Regia Autonomă „Locuința” Iași, Prefectura Iași și Consiliul Local al Municipiului Iași, să se constate nulitatea absolută a Contractului de vânzare-cumpărare nr. 4273/1991 prin care Regia Autonomă „Locuința” Iași a înstrăinat chiriașului Drăgan Ovidiu apartamentul nr. 1, parter, situat în Iași, Aleea Sângore Ghica Vodă nr. 45. În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992.

Cererea formează obiectul Dosarului nr. 13.987/1992 al Judecătoriei Iași în fața căreia pârâtul Drăgan Ovidiu a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992.

În susținerea excepției, Drăgan Ovidiu arată că art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, pe care se întemeiază acțiunea,

încalcă principiul neretroactivității legii, consacrat în art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată, învederează că Legea nr. 4/1973 permitea asemenea înstrăinări, iar Decretul-lege nr. 61/1990 nu viza decât înstrăinarea locuințelor construite din fondurile statului. Apreciază că, prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare pentru apartamentul în litigiu nu s-a încălcat nici o normă de drept imperativă, astfel că dispozițiile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 sunt neconstituționale.

Judecătoria Iași, prin încheierea din 14 mai 1993, a suspendat judecata și, potrivit art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, a trimis dosarul Curții Constituționale pentru soluționarea excepției. Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din aceeași lege, instanța consideră că excepția este întemeiată, textul contestat încălcând art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, în esență, că nulitatea prevăzută de art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 preia nulitatea ce rezultă din prevederile Decretului-lege nr. 61/1990 potrivit cărora numai locuințele construite din fondurile statului puteau fi înstrăinate către chiriași. Pe cale de consecință, art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 nu are caracter retroactiv, iar dacă s-ar considera că este neconstituțional, sub aspectul neretroactivității, ar însemna, în fond, să se considere că însăși nulitatea absolută ce sancționează înstrăinarea locuințelor ce nu sunt construite din fondurile statului, potrivit Decretului-lege nr. 61/1990, să fie apreciată ca neconstituțională. În concluzie, se susține că excepția invocată nu este de competența Curții Constituționale întrucât, în realitate, ea vizează o nulitate anterioară, rezultând dintr-o lege preconstituțională. În concluzie, solicită respingerea excepției.

Senatul și Camera Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

Având în vedere considerentele arătate, prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992 și ale art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 85/1992, invocată de către pârâțul Drăgan Ovidiu, în fața Judecătoria Iași, în Dosarul nr. 13.987/1992 al acestei instanțe.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 4 mai 1994.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Antonie Iorgovan

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23

din 1 martie 1995

Vasile Gionea — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Ion Filipescu — judecător
Ioan Muraru — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea recursului declarat de Drăgan Ovidiu împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 41 din 4 mai 1994.

La apelul nominal a răspuns recurentul, asistat de avocatul Safta Eugen Romano. Celelalte părți, cu care procedura de citare a fost legal îndeplinită, au lipsit.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele completului acordă cuvântul părților.

Drăgan Ovidiu, prin avocatul Safta Eugen Romano, solicită admiterea recursului și modificarea deciziei atacate în sensul admiterii excepției. Recurentul susține, în esență, că nici o pre-

Curtea Constituțională constată că este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate care privește o dispoziție legală adoptată după intrarea în vigoare a Constituției, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție.

În raport cu lucrările dosarului se reține că prevederile legale de care depinde, în sensul art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, soluționarea litigiului privesc nulitatea absolută a contractului de înstrăinare de către stat a locuințelor, altele decât cele pe care le-a construit din fondurile sale. Deoarece, potrivit Decretului-lege nr. 61/1990, numai locuințele construite din fondurile statului puteau fi înstrăinate de către acesta chiriașilor, *per a contrario*, rezultă că celelalte locuințe nu puteau fi înstrăinate. Fiind o regulă de ordine publică, încălcarea ei atrage sancțiunea nulității absolute. O primă constatare este aceea că sancțiunea nulității absolute a înstrăinării de către stat a locuințelor pe care nu le-a construit din fondurile sale proprii se întemeiază pe înseși prevederile Decretului-lege nr. 61/1990. O a doua constatare este aceea că art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, referindu-se la înstrăinarea locuințelor cu încălcarea prevederilor Decretului-lege nr. 61/1990, a preluat nulitatea absolută anterioară. Pentru a exista retroactivitate, ar fi trebuit ca între cele două motive de nulitate — potrivit Decretului-lege nr. 61/1990 și, respectiv, art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 — să fie o diferență, iar noua reglementare să se aplice situațiilor anterioare intrării sale în vigoare. În cazul de față însă, nulitatea este aceeași, astfel încât continuitatea exclude, prin ipoteză, retroactivitatea. Desigur, alta era soluția dacă, potrivit legii anterioare, nulitatea ar fi fost doar relativă, nu absolută, ca în legea posteroară. Ținând seama de nulitatea invocată în procesul de fond, această ipoteză însă se exclude, în lumina art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, întrucât soluționarea procesului depinde numai de aprecierea instanței cu privire la nulitatea înstrăinării de către stat a unei locuințe ce nu intră sub incidența Decretului-lege nr. 61/1990.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea recursului, susținând că problema ce se ridică în speta

Decretul-lege nr. 61/1990 prevede în art. 1 că întreprinderile pentru vânzarea locuințelor și oficiile specializate pot vinde către populație locuințele construite din fondurile statului, în condițiile stabilite de decretul-lege respectiv. Rezultă deci, în raport cu aceste prevederi, că înstrăinările făcute cu încalcarea acestor dispoziții sunt lovite de nulitate absolută. Întrucât ulterior au apărut legile nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale și nr. 31/1990 privind societățile comerciale, a fost necesară adoptarea Legii nr. 85/1992 care, prin art. 19 alin. 1, menține nulitatea prevăzută în Decretul-lege nr. 61/1990. În concluzie, apreciază că decizia instanței de fond este temeinică și legală, iar recursul este nefondat.

Președintele completului declară închise dezbaterile în acest dosar.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 41 din 4 mai 1994, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea nr. 85/1992, reținând, în esență, că sancționarea cu nulitate absolută a înstrăinărilor de către stat a locuințelor ce nu au fost construite din fondurile proprii se întemeiază pe înseși prevederile Decretului-lege nr. 61/1990, situație în care dispozițiile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992, care au preluat o nulitate anterioară, nu retroactivează.

Examinând decizia atacată, motivele invocate de recurenți, art. 19 din Legea nr. 85/1992, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată că recursul nu este fondat.

Primul motiv de recurs, prin care se susține că nulitatea absolută a vânzării locuințelor, altele decât cele care intră sub incidența Decretului-lege nr. 61/1990, nu rezultă din regle-

mentările legale privind vânzarea de locuințe proprietatea statului, nu este întemeiat.

Conform art. 43 din Legea nr. 4/1973, vânzările de locuințe din fondul locativ de stat se pot face numai din locuințele aflate pe lista aprobată de Guvern. Decretul-lege nr. 61/1990 constituind o reglementare specială a derogat de la prevederile art. 43 din Legea nr. 4/1973. Din această cauză constituind o excepție, reglementarea prevăzută de Decretul-lege nr. 61/1990 este de strictă interpretare, tuturor celorlalte locuințe fiindu-le aplicabile dispozițiile art. 43 din Legea nr. 4/1973. Întrucât prevederile acestui text de lege sunt imperative, încalcarea lor, în mod necesar, atrage nulitatea absolută a actului respectiv. Această consecință nu este condiționată neapărat de prevederea expresă a nulității, întrucât ea rezultă din înseși exigentele juridice ale regimului normei imperative. Pe de altă parte, cerința prevăzută de art. 43 din Legea nr. 4/1973 nu poate fi suplinită prin aprobarea prefectului, așa cum se susține de recurent, întrucât, potrivit art. 122 alin. (2) din Constituție, deși acesta este reprezentantul Guvernului pe plan local, el nu se poate substitui Guvernului în exercitarea atribuțiilor constituționale și legale instituite în sarcina acestuia, nici o normă legală neacordându-i asemenea împuterniciri.

Față de cele arătate, rezultă că art. 19 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 menține în fond nulitatea existentă anterior, astfel încât textul nu are caracter retroactiv.

Ultima critică formulată de recurent, de asemenea, nu poate fi reținută, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii, astfel încât, în speță, instanța de fond este ținută numai de respectarea interpretării date cu privire la constituționalitatea art. 19 din Legea nr. 85/1992. Desigur, alte aspecte decât cele privind constituționalitatea acestui articol sunt de competența exclusivă a aprecierii judecătorului *a quo*.

Pentru considerentele menționate, având în vedere și prevederile art. 144 lit. c) și art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Drăgan Ovidiu împotriva Deciziei nr. 41 din 4 mai 1994 a Curții Constituționale. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 1 martie 1995.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea zilei de 1 mai ca zi nelucrătoare

În vederea sărbătoririi Zilei Internaționale a Muncii,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — (1) Ziua de 1 mai 1995 se stabilește ca zi nelucrătoare.

(2) Agenții economici cu profil de alimentație publică și de desfacere a produselor petroliere vor avea program de lucru de duminică; unitățile sanitare vor lucra potrivit unui program stabilit de Ministerul Sănătății, pentru asigurarea asistenței sanitare a populației.

Art. 2. — Nu beneficiază de prevederile art. 1 unitățile cu foc continuu, precum și alte unități a căror activitate nu poate fi întreruptă.

Art. 3. — Recuperarea timpului de muncă lucrat de către salariații unităților prevăzute la art. 1 alin. (2) și art. 2 urmează a se face potrivit reglementărilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Viorel Hrebenciuc

București, 25 aprilie 1995.

Nr. 251

R E P U B L I C Ț A R I

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 449/1994*) privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor

În temeiul prevederilor art. 115 din Constituția României și al celorlalte reglementări legale,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Ministerul Finanțelor se organizează și funcționează ca organ al administrației publice centrale de specialitate care aplică strategia și programul Guvernului în domeniul finanțelor publice.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor exercită administrarea generală a finanțelor publice, asigurând dezvoltarea activității economice pe criterii de eficiență și echilibru economic, prin utilizarea pârgurilor financiare și valutare în concordanță cu cerințele economiei de piață și prin stimularea inițiativei agenților economici.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor îndeplinește următoarele atribuții principale:

(1) elaborează proiectul bugetului de stat, iar după aprobarea acestuia de către Parlament ia măsurile necesare pentru asigurarea execuției veniturilor și cheltuielilor prevăzute în legea bugetară anuală;

(2) stabilește măsuri pentru asigurarea echilibrului financiar-valutar;

(3) asigură, potrivit legii, încasarea în numerar și prin conturi a veniturilor bugetului de stat, bugetelor locale și bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și a celorlalte fonduri speciale și extrabugetare; efectuează operațiunile de trezorerie privind împrumuturile guvernamentale, cât și rambursarea acestora la scadență și achitarea dobânzilor;

(4) exercită, prin organismele sale de specialitate, controlul și supravegherea financiară a instituțiilor publice; controlează în condițiile legii, activitatea financiară a regiilor autonome, a societăților comerciale, precum și a celorlalți agenți economici;

(5) acționează prin instrumente specifice, pentru fundamentarea, urmărirea în execuție și asigurarea echilibrului financiar-valutar la nivel macroeconomic, în vederea protejării intereselor naționale;

(6) acționează, prin mijloace specifice, pentru combaterea și eliminarea evaziunii fiscale și a corupției;

(7) analizează, fundamentează și propune cadrul legislativ privind împrumuturile necesare acoperirii deficitului bugetar sau pentru acțiuni și lucrări de interes public; administrează mijloacele financiare împrumutate, urmărește rambursarea acestora și achitarea dobânzilor aferente;

(8) fundamentează și înfăptuiește politica fiscală promovată de Guvern;

(9) înfăptuiește politica vamală în concordanță cu cadrul legislativ existent;

(10) elaborează cadrul metodologic și instituțional general privind organizarea și conducerea contabilității și veghează asupra respectării legalității în activitatea de expertiză contabilă;

(11) analizează procesul de evoluție a prețurilor și tarifulor în economie, pe fondul manifestării unei concurențe reale, în scopul protecției intereselor consumatorilor și al combaterii tendințelor inflaționiste;

(12) avizează proiectele de legi, hotărâri sau alte dispoziții legale care determină sporuri de cheltuieli sau modificări de venituri ale statului și au influențe asupra echilibrului bugetar;

(13) coordonează, negociază și încheie acorduri internaționale în numele statului în domeniul relațiilor financiare și valutare, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe;

(14) asigură derularea operațiunilor financiare în cadrul acordurilor guvernamentale, cu decontare în conturile de cli-ring, barter și cooperare economică;

(15) exercită calitatea de reprezentant al României la organisme și organizațiile internaționale cu caracter financiar;

(16) asigură, în numele și în contul statului, activitatea de finanțare a operațiunilor de export, precum și de garantare a creditelor de export și import prin intermediul instituțiilor specializate în acest domeniu;

(17) reprezintă statul ca subiect de drepturi și obligații în fața organelor de justiție, precum și în orice alte situații în care acesta participă nemijlocit — în nume propriu —, în raporturi juridice, dacă legea nu stabilește în acest scop un alt organ;

(18) asigură, prin instrumente specifice, administrarea eficientă a patrimoniului regiilor autonome și a capitalului de stat al societăților comerciale, în scopul protejării interesului public și al creării condițiilor normale de desfășurare a procesului de privatizare;

(19) analizează și acționează, împreună cu organele bancare, pentru respectarea și întărirea disciplinei financiare și de plăți la agenții economici, în scopul limitării și restrângerii fenomenului de blocaj financiar;

(20) expertizează documentațiile tehnico-economice și emite acordul pentru realizarea obiectivelor noi de investiții finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat și de la bugetele locale; participă la organizarea licitațiilor, prezentarea ofertelor și adjudecarea execuției investițiilor respective;

(21) propune cadrul legislativ și elaborează cadrul metodologic privind activitatea de asigurări și exercită supravegherea aplicării dispozițiilor legale în acest domeniu, pentru prevenirea stării de insolvență a societăților comerciale din sfera asigurărilor și pentru apărarea drepturilor asiguraților;

(22) reglementează circulația instituționalizată a titlurilor de valoare reprezentând acțiuni și obligațiuni emise de societăți comerciale și certifică agenții de intermediere a titlurilor de valoare;

*) Republicată în temeiul art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 210 din 7 aprilie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 14 aprilie 1995.

Hotărârea Guvernului nr. 449 din 26 iulie 1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 30 august 1994.

(23) exercită atribuțiile ce-i revin, potrivit legii, ca organ de specialitate al administrației publice centrale sub a cărui autoritate funcționează regiile autonome din domeniul său de activitate;

(24) coordonează și supraveghează activitatea în domeniul loteriilor de stat, eliberează licențe, în condițiile legii, pentru practicarea jocurilor de noroc;

(25) asigură, potrivit legii, tipărirea hârtiilor de valoare de natura titlurilor de stat, bonurilor de tezaur, obligațiunilor necesare finanțării datoriei publice, timbrelor fiscale, precum și a formularelor și imprimatelor tipizate utilizate în activitatea fiscală și financiar-contabilă;

(26) editează materiale de specialitate necesare mediatizării problematicei financiare în vederea cunoașterii sale de către personalul propriu și contribuabili;

(27) realizează revista «Finanțe, credit, contabilitate», ca activitate de elaborare, tipărire și difuzare a acestei publicații, finanțată din venituri extrabugetare.

Din veniturile încasate din vânzare se acoperă cheltuielile materiale ocazionate de realizarea și vânzarea revistei, inclusiv plata drepturilor colaboratorilor, stabilite conform reglementărilor în vigoare.

Veniturile și cheltuielile aferente acestei activități vor fi evidențiate și contabilizate în mod distinct, potrivit prevederilor legale.

Disponibilitățile bănești aflate în cont la finele anului, după scăderea obligațiilor de plată și a încasărilor anticipate, se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Finanțelor colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu autoritățile publice locale și cu alte organisme interesate.

Art. 5. — În îndeplinirea atribuțiilor sale, Ministerul Finanțelor poate:

(1) să dea agenților economici, ca urmare a controlului, dispoziții obligatorii pentru luarea măsurilor de respectare a legii; să ia măsuri pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege în competența ministerului;

(2) să aprobe, în condițiile prevăzute de lege, înlesniri, precum și restituiri, compensări și amânări la plata impozitelor, taxelor și altor vărsăminte obligatorii la buget, precum și repunerea în termen a cererilor și contestațiilor;

(3) să dispună plata, din conturile agenților economici, a vărsămintelor obligatorii la buget, neachitate în termen, precum și a majorărilor pentru întârzierea la plată a acestora;

(4) să stabilească orice alte măsuri, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 6. — Ministerele, celelalte autorități ale administrației publice, instituțiile publice, precum și agenții economici au obligația de a pune la dispoziția Ministerului Finanțelor, la cerere, datele și informațiile necesare realizării atribuțiilor sale.

Art. 7. — (1) Conducerea Ministerului Finanțelor se exercită de către ministru. Ministrul conduce întreaga activitate a ministerului și îl reprezintă în raporturile cu celelalte ministere, alte autorități publice și organizații din țară, cu organisme similare din alte țări, precum și cu persoane juridice și fizice.

Pe lângă ministru funcționează colegiul ministerului ca organ consultativ, a cărui componență se aprobă de ministrul finanțelor.

În exercitarea conducerii ministerului, ministrul finanțelor emite ordine, norme și instrucțiuni, putând delega unele din aceste competențe structurilor din subordine.

Ordinele, normele și instrucțiunile emise de ministrul finanțelor și de structurile din subordine, care se referă la probleme financiare din sfera competențelor de reglementare ale ministerului, se dau publicității în condițiile legii.

(2) Direcția generală a vămirilor și Garda financiară se subordonează ministrului finanțelor, iar secretarul de stat care coordonează domeniul veniturilor statului este și șef al Comandamentului Gărzii financiare.

(3) Ministerul Finanțelor are structura organizatorică prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului finanțelor se pot organiza servicii și birouri, precum și colective temporare prevăzute de art. 9 din Legea nr. 40/1991, republicată.

Art. 8. — (1) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile aparatului propriu al Ministerului Finanțelor se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului finanțelor.

(2) Atribuțiile și sarcinile secretarilor de stat se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor.

(3) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului Ministerului Finanțelor se stabilesc prin fișa postului, întocmită pe baza regulamentului de organizare și funcționare, semnată de șeful ierarhic și de titular.

Art. 9. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Ministerul Finanțelor este de 1.650, exclusiv demnitarii.

(2) În numărul maxim de posturi prevăzut la alin. (1) nu sunt incluse posturile aferente activității de control financiar de stat și a Gărzii financiare, care, potrivit legii, se aprobă de ministrul finanțelor.

Art. 10. — Unitățile din subordinea Ministerului Finanțelor, numărul maxim de posturi ale acestora, precum și regiile autonome din sistemul său sunt cele prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 11. — Înființarea și desființarea unităților subordonate Ministerului Finanțelor, obiectul de activitate al acestora, precum și structurile lor organizatorice se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor, în condițiile legii.

Art. 12. — (1) Prefecturile, împreună cu consiliile județene, Consiliul Local al Municipiului București și consiliile locale, vor sprijini asigurarea spațiilor corespunzătoare pentru desfășurarea activității unităților din teritoriu subordonate Ministerului Finanțelor.

(2) În localitățile în care unitățile teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor nu dispun de spații corespunzătoare, consiliile locale vor sprijini aceste unități prin asigurarea, în condițiile legii, de amplasamente în vederea construirii de sedii proprii. Ministerul Finanțelor va prevedea, în programul propriu de investiții, fonduri în vederea construirii unor astfel de obiective.

Art. 13. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 14. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 788/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare, cu excepția anexei nr. 3 privind autovehiculele de transport persoane și marfă din dotarea Ministerului Finanțelor și a unităților sale subordonate.

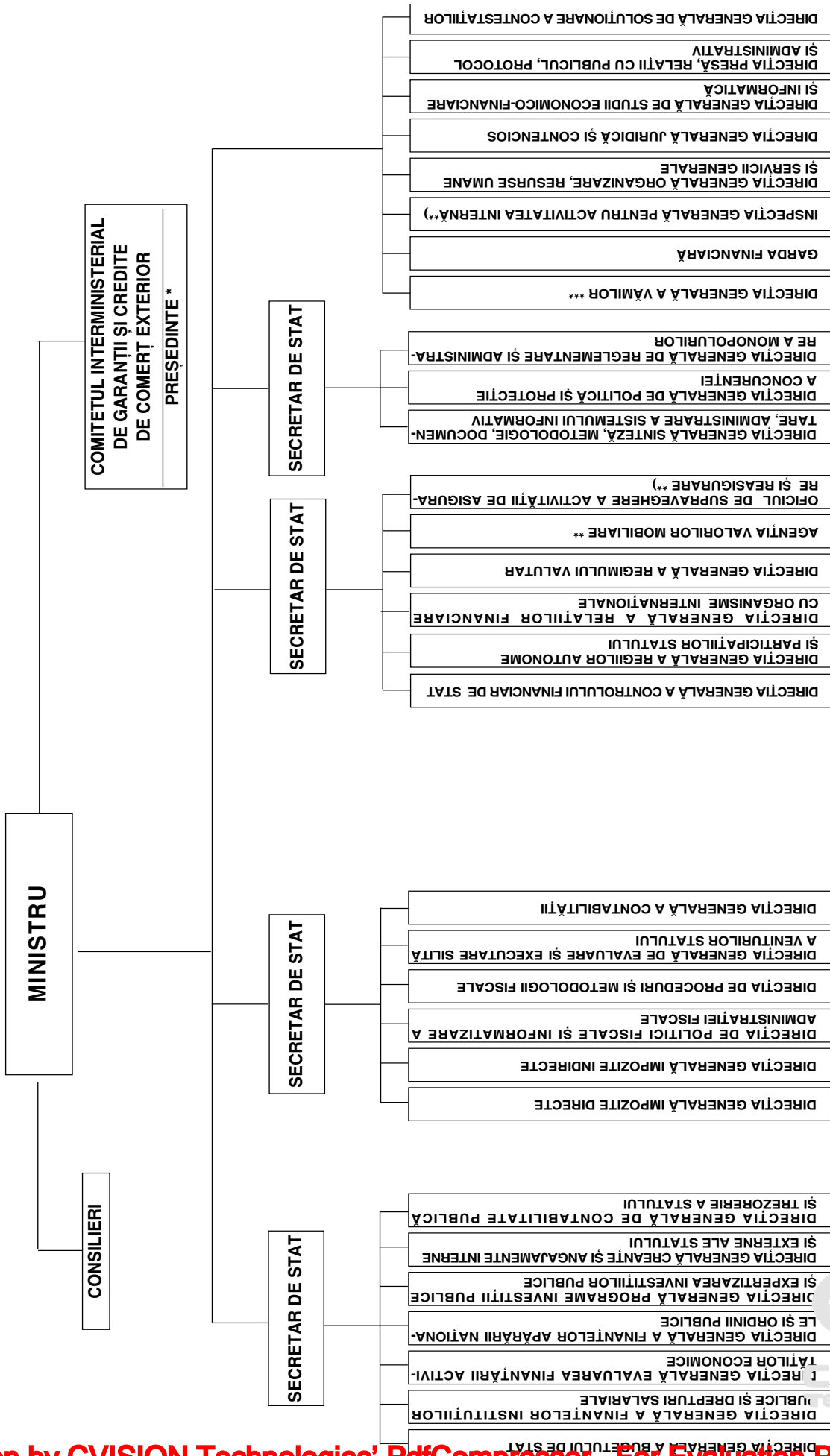
(2) În numărul de posturi aprobate se va include în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri*).

FINANTELOR

MINISTERUL

ANEXA Nr. 1

Numărul maxim de posturi: 1.650
(exclusiv demnitarilor)

* Cu rangul de secretar de stat.
 ** Se creează funcții de secretar general.
 *** Funcționar în subordinea aprobată prin hotărârile Guvernului nr. 630/1992 și nr. 32/1993.

UNITĂȚILE
subordonate Ministerului Finanțelor

Număr maxim de posturi
de specialitate

I. Instituții publice finanțate de la bugetul de stat

1. Direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat din județe și din municipiul București — servicii publice descentralizate.

În subordinea direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat funcționează: administrațiile financiare municipale, ale sectoarelor municipiului București și sectorului agricol Ilfov, circumscripțiile financiare orășenești și percepțiile rurale

25.920

2. Unitățile vamale teritoriale, coordonate de Direcția generală a vămilor

6.098

3. Centrul de Tehnologie a Informației Financiare, coordonat de Direcția generală de studii economico-financiare și informatică

227

4. Cabinetul medical.

6

II. Regii autonome

1. Regia Autonomă „Imprimeria Națională”, înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 596/1992.

2. Regia Autonomă „Loteria Națională”, înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 816/1994.

NOTĂ:

a) În numărul de posturi de la pct. I nu sunt incluse:
— posturile aferente activității de control financiar de stat și a Gărzii financiare, care, potrivit art. 4 din Legea nr. 30/1991, se aprobă de ministrul finanțelor;

— posturile de agent fiscal și operator de rol de la municipii, orașe, comune, care se stabilesc prin normativ aprobat de ministrul finanțelor, în funcție de numărul de localități (sate, comune, orașe), dispersia geografică a acestora și numărul pozițiilor de rol.

b) În numărul de posturi de specialitate prevăzute în prezenta anexă nu sunt cuprinse posturile de dactilograf și stenodactilograf, secretar-dactilograf, funcționar, șef depozit, magaziner, arhivar, portar, paznic, îngrijitor, bufetier, manipulant bunuri, curier, muncitor și altele asemenea, care pot fi de cel mult 15% din numărul de posturi de specialitate, care se repartizează pe unități cu aprobarea ministrului finanțelor.

c) Același procent de 15% se aplică și asupra numărului de posturi care se aprobă de ministrul finanțelor în condițiile prevăzute la lit. a) din nota la prezenta anexă.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

privind activitatea de plăți și decontări a Băncii Naționale a României în data de 28 aprilie 1995

Având în vedere prevederile art. 2 din Legea nr. 33/1991 privind activitatea bancară și ale art. 20 din Legea nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul art. 49 din Legea nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României, guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Art. 1. — Centrala și sucursalele Băncii Naționale a României nu desfășoară activități de plăți și decontări în ziua de 28 aprilie 1995. Pentru această zi nu vor fi eliberate extrase de cont societăților bancare.

Art. 2. — Direcția plăți și decontări bancare și sucursalele Băncii Naționale a României vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 26 aprilie 1995.

DECIZII ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

DECIZIA Nr. D. 20 din 21 aprilie 1995

În conformitate cu prevederile art. 15 și 44 din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, în temeiul Hotărârii Parlamentului României nr. 17 din 5 octombrie 1994, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se înființează Bursa de Valori București, cu sediul în București, str. Doamnei nr. 8, sectorul 3.

(2) Bursa de Valori București va funcționa în spațiul Băncii Naționale a României care i se atribuie în folosință temporară.

Art. 2. — (1) Se convoacă reprezentanții legali ai societăților de valori mobiliare autorizate pentru negociere în bursă, în vederea constituirii Asociației Bursei de Valori București. Ședința de constituire va avea loc la sediul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din Calea Griviței nr. 21, sectorul 1, București, la data de 27 aprilie 1995.

(2) Până la data de 10 mai 1995 vor fi constituite organele de conducere ale Bursei de Valori București, potrivit legii.

Art. 3. — (1) În vederea deschiderii și funcționării Bursei de Valori București se alocă, în conformitate cu prevederile legii, suma de 1 miliard lei.

(2) Până la constituirea organelor de conducere ale Bursei de Valori București, cheltuielile pentru organizare se dispun de către președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Art. 4. — Comisarul general al Bursei de Valori București va fi numit până la data intrării în funcțiune a acesteia, în vederea exercitării atribuțiilor stabilite prin lege.

Art. 5. — Prezenta decizie intră în vigoare la data de 21 aprilie 1995, urmând a fi publicată în Monitorul Oficial al României.

Decizia va fi adusă la îndeplinire de către Departamentul „Încadrarea pieței” și Departamentul „Servicii logistice”.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
prof. univ. dr. Ștefan Boboc

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.56.

